

ОГЛЯД СУЧАСНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ ПРАКТИЧНОМУ ВОДІННЮ АВТОМОБІЛЬНОЇ ТЕХНІКИ

Кузьменко Р.В., Ковба М.В., Миколайчук В.В.

*Національна академія сухопутних військ
імені гетьмана Петра Сагайдачного, м. Львів*

Однією з фахових компетентностей військового фахівця є "Здатність здійснювати водіння і технічне обслуговування базових машин підрозділу ...". Її формування здійснюється, в тому числі, у ході вивчення навчальної дисципліни «Автомобільна техніка в тому числі автомобільна підготовка», що входить до блоку навчальних дисциплін військово-професійного спрямування.

Нерідко навчальний процес спрямовується на формування знань, практичних вмінь та навиків необхідних для успішного складання іспиту на отримання посвідчення водія, при цьому питанням формування індивідуальних навиків безпечного керування автомобілем приділяється недостатня увага.

Розглядаючи процес навчання практичному водінню автомобільної техніки можна виокремити ряд наступних методів навчання:

- **груповий ступінчастий метод навчання**, який полягає в послідовному практичному відпрацюванні тематичних блоків. У відповідності до нього процес навчання практичному водінню розподілено на декілька етапів, а саме: перший – водіння на майданчику автодрому; другий – водіння на автодромі; третій – водіння в населеному пункті; четвертий – водіння поза населеним пунктом; п'ятий – водіння на дорогах з різною інтенсивністю руху. Додатково може бути передбачено шостий етап – контраварійне водіння на автодромі;

- **метод системно-послідовного навчання**. На першому етапі якого відбувається формування рухових навиків слухача, а саме доведення їх до рівня автоматичних дій. Другий етап навчання спрямовано на формування сенсорних навиків – оцінки швидкості, траєкторії руху автомобіля, його габаритів, тощо. На завершальному, третьому етапі відбувається формування аналітично-розумових навиків з прогнозування дорожньо-транспортної ситуації. Цей етап складається з двох елементів. Перший це формування навиків з правильного сприйняття та оцінки ситуації в цілому, вміння прогнозувати можливі її зміни. Другий елемент – суто практичне відпрацювання навиків з контраварійного водіння;

- **метод індивідуального навчання з врахуванням психофізіологічних особливостей слухача**. В межах даної методики навчання водінню відбувається індивідуально з кожним слухачем окремо з врахуванням його психологічних та психофізіологічних особливостей. Поряд з визначенням типу темпераменту як правило визначаються такі параметри, як концентрація, стійкість, та переключення уваги, об'єм оперативної зорової пам'яті, сприйняття часового інтервалу, лінійний окомір та інші. Усі зазначені вище психофізіологічні параметри в значній мірі впливають на побудову індивідуального навчання.

Таким чином врахування вище наведених методів навчання, їх якісне поєднання на відповідних етапах формування практичного курсу навчання надає можливість оптимізувати освітній процес загалом та реалізувати його у більшій якійсій формі.